

Закон України

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податку на виведений капітал

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13—17, ст. 112) такі зміни:

1. У підпункті 9.1.1 пункту 9.1 статті 1 слова “прибуток підприємств” замінити словами “виведений капітал”.

2. У пункті 14.1 статті 14:

1) в абзаці “г” підпункту 14.1.11 слова “за винятком заборгованості осіб, пов'язаних з таким кредитором, та осіб, які перебувають (перебували) з таким кредитором у трудових відносинах” виключити;

2) підпункт 14.1.49 викласти в такій редакції:

“14.1.49. дивіденди – платіж у грошовій формі та/або у формі, відмінній від грошової, що здійснюється юридичною особою - емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента на підставі рішення вищого органу управління юридичної особи”;

3) підпункт 14.1.71 викласти в такій редакції:

“14.1.71. звичайна ціна - грошовий вираз вартості товарів (робіт, послуг), необоротних активів, що визначається за наступними правилами в порядку їх черговості:

а) не нижче ціни придбання товарів (робіт, послуг), а для необоротних активів – не нижче балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються операції продажу (відчуження), ліквідації таких необоротних активів. У разі неможливості визначення зазначених показників використовуються правила підпункту б) цього підпункту;

б) не нижче середньозваженої ціни продажу (відчуження) товарів (робіт, послуг), яка визначається шляхом ділення загальної суми доходу, отриманого платником податку від продажу (відчуження) відповідного товару (робіт, послуг) непов'язаним особам протягом останніх трьох місяців, на кількість такого товару (робіт, послуг), від продажу якого (яких) був отриманий дохід. Середньозважена ціна продажу (відчуження) сезонного товару або товарів (робіт, послуг), ціна на які залежить від

сезонного коливання споживчого попиту, за вибором платника податку може визначається шляхом ділення загальної суми доходу, отриманого платником податку від продажу (відчуження) відповідного товару (робіт, послуг) непов'язаним особам протягом відповідного місяця попереднього року, на кількість такого товару (робіт, послуг), від продажу якого (яких) був отриманий дохід. Така середньозважена ціна коригується на індекс інфляції за відповідний період. Для цілей застосування цього підпункту враховується обсяг продажу товарів (робіт послуг) непов'язаним особам за умови, що такий обсяг перевищує обсяг продажів товарів (робіт, послуг) пов'язаним особам. У разі неможливості визначення зазначених показників використовуються правила підпункту в) цього підпункту;

в) ціна, визначена на рівні виробничої собівартості, яка розрахована за правилами бухгалтерського обліку.

Правила, встановлені підпунктами а), б) та в) цього підпункту, застосовуються послідовно в порядку їх черговості, але платник податку за власним вибором може застосовувати підпункт в) цього підпункту без дотримання такої черговості. Такий вибір здійснюється платником податку та відображається у внутрішньому наказі та може бути змінений не частіше ніж раз на квартал.

У разі якщо ціни (націнки) на товари (роботи, послуги) підлягають державному регулюванню згідно із законодавством, звичайною вважається ціна, встановлена відповідно до правил такого регулювання. Це положення не поширюється на випадки, коли встановлюється мінімальна ціна продажу або індикативна ціна. У такому разі звичайною ціною вважається ціна, визначена сторонами договору, але не нижче за мінімальну або індикативну ціну.

Якщо під час здійснення операції обов'язковим є проведення оцінки, вартість об'єкта оцінки є підставою для визначення звичайної ціни для цілей оподаткування.

Під час проведення аукціону (публічних торгів) звичайною вважається ціна, яка склалася за результатами такого аукціону (публічних торгів), обов'язковість проведення якого (яких) передбачено законом.

Якщо постачання товарів (робіт, послуг) здійснюється на підставі форвардного або ф'ючерсного контракту, звичайною ціною є ціна, яка відповідає форвардній або ф'ючерсній ціні на дату укладення такого контракту.

Якщо продаж (відчуження) товарів, у тому числі майна, переданого у заставу позичальником з метою забезпечення вимог кредитора, здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною ціною є ціна, сформована під час такого продажу (відчуження).

Якщо продаж здійснюється кінцевому споживачу на території України шляхом відкритої пропозиції (торговельні мережі, магазини, Інтернет сайти тощо), звичайною ціною є ціна, сформована під час такого продажу (відчуження).

Під час проведення перевірки платника податку контролюючий орган має право надати запит щодо відповідності вартості товарів (робіт, послуг), необоротних активів рівню звичайної ціни, а платник податку зобов'язаний надати письмове пояснення щодо застосованого правила визначення звичайної ціни та інформацію щодо показників (даних та їх джерел), які були використані для цього.

Обов'язок доведення того, що вартість товарів (робіт, послуг), необоротних активів не відповідає рівню звичайної ціни, покладається на контролюючий орган, який зобов'язаний доводити таку невідповідність виключно шляхом застосування правил, встановлених цим підпунктом Кодексу.

У разі відхилення вартості товарів (робіт, послуг), необоротних активів у податковому обліку платника податків у бік збільшення або зменшення від звичайних цін менше ніж на 20 відсотків, таке відхилення не може бути підставою для визначення (нарахування) податкового зобов'язання, коригування показників податкової звітності.

База оподаткування, визначена із застосуванням звичайних цін, використовується контролюючими органами для проведення розрахунку податкових зобов'язань за результатами проведення перевірки.”;

4) підпункт 14.1.121 викласти в такій редакції:

“14.1.121. неприбуткові підприємства, установи та організації – неприбуткові підприємства, установи та організації, які не є платниками податку на виведений капітал відповідно до пункту 133.3 статті 133 цього Кодексу”;

5) підпункт 14.1.165 викласти в такій редакції:

“14.1.165. податок, платник податку, оподаткування, операція для цілей розділу III цього Кодексу - податок на виведений капітал, платник податку на виведений капітал, оподаткування податком на виведений капітал, операція, яка підлягає оподаткуванню”;

б) підпункт 14.1.257 викласти в такій редакції:

“14.1.257. фінансова допомога - це:

сума коштів, передана (отримана) згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів, в тому числі у вигляді благодійних внесків та пожертвувань;

сума коштів, передана (отримана) у користування за договором, який не передбачає нарахування процентів або надання інших видів компенсацій у вигляді плати за користування такими коштами, та є обов'язковою до повернення (поворотна фінансова допомога);

основна сума кредиту, депозиту або позики, за винятком кредиту, депозиту або позики, наданих банківськими чи фінансовими установами в межах їх звичайної діяльності”;

3. У статті 17 підпункт 17.1.12 пункту 17.1 виключити.

4. У пункті 20.1 статті 20:

1) підпункт 20.1.21 після слів “усіх форм власності” доповнити словами “в тому числі квартальну або річну фінансову звітність платників податків”;

2) підпункт 20.1.36 викласти в такій редакції:

“20.1.36. звертатися до суду щодо нарахування та сплати податкових зобов'язань, коригування показників податкової звітності у результаті застосування звичайних цін, правил статті 39 цього Кодексу”;

3) підпункт 20.1.42 викласти в такій редакції:

“20.1.42. проводити аналіз з метою забезпечення виконання функцій, визначених цим Кодексом”;

4) підпункт 20.1.43 викласти в такій редакції:

“20.1.43. здійснювати перевірку операцій з використання коштів неприбуткових організацій”;

5) підпункт 20.1.44 викласти в такій редакції:

“20.1.44 здійснювати перевірку своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податку на виведений капітал. Така перевірка проводиться на підставі даних, визначених платником податків у фінансовій звітності, бухгалтерському обліку, та документів платника податків щодо прийняття рішення про розподіл прибутку, виплату дивідендів, розрахунку платежів і операцій, прирівняних до виведення капіталу”;

5. У пункті 39.1 статті 39:

1) у підпункті 39.1.1 слова “обсяг його оподаткованого прибутку” замінити словами “базу оподаткування”;

2) підпункт 39.1.3 викласти в такій редакції:

“39.1.3. Якщо умови в одній чи більше контрольованих операціях не відповідають принципу "витягнутої руки", сума донарахування (різниця між ціною операції та ціною, якій дорівнювала б операція в умовах контрольованої операції, що відповідає зазначеному принципу, якщо неврахування такої різниці призвело до зниження об'єкта оподаткування за операцією) підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал”;

3) у підпункті 39.1.4 слова “прибуток підприємств” замінити словами “виведений капітал та інших випадках, передбачених цим Кодексом”;

6. У підпункті 39.2.1 пункту 39.2 статті 39:

1) абзац перший та другий підпункту 39.2.1.2 викласти в такій редакції:

“39.2.1.2. Для цілей нарахування податку на виведений капітал контрольованими є господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування платника податків, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України, або нерезидент, який не підлягає оподаткуванню податком на прибуток підприємств (корпоративним податком) в державі своєї реєстрації за умови, що принаймні один з учасників (власників) такого нерезидента зареєстрований

у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Операції з контрагентом, який відповідає вказаним вище ознакам, визнаються контрольованими з дати включення держави (території) реєстрації контрагента або учасника (власника) контрагента до такого переліку”;

2) в абзаці першому підпункту 39.2.1.3 слова “доходів (прибутку, виручки)” замінити словами “податком на виведений капітал операцій”;

3) в абзаці четвертому підпункту 39.2.1.3 слово “травня” замінити словом “жовтня”;

4) в абзаці шостому підпункту 39.2.1.3 слово “містить” замінити словами “буде містити”;

5) у підпункті 39.2.1.4 слова “прибуток підприємств” замінити словами “виведений капітал”;

6) в абзаці першому підпункту 39.2.1.5 слова “прибуток підприємств” замінити словами “виведений капітал”;

7) абзац четвертий підпункту 39.2.1.5 викласти в такій редакції:

“Для цілей цього підпункту під істотними функціями розуміються функції, які пов'язані особи не могли б виконати самостійно у своїй звичайній діяльності без залучення інших осіб та використання активів таких осіб. Під істотними активами розуміються активи, використання яких є необхідним під час здійснення таких операцій. Під істотними ризиками розуміються ризики, прийняття яких є обов'язковим для ділової практики таких операцій”;

7. У пункті 39.4 статті 39:

1) у підпункті 39.4.2 слово “травня” замінити словом “жовтня”;

2) у підпункті 39.4.5 слово “травня” замінити словом “жовтня”;

8. У пункті 46.2 статті 46:

1) абзац перший та другий виключити;

2) в четвертому абзаці цифри “133.4” замінити цифрами “133.3”;

9. У статті 57 пункт 57.1¹ виключити;

10. У статті 72 підпункт 72.1.1.2 підпункту 72.1.1 пункту 72.1 викласти в такій редакції:

“72.1.1.2. що міститься у наданих великими платниками податків в електронній формі копіях документів, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування (податкових зобов'язань), первинних документах, які ведуться в електронній формі, інших документах, пов'язаних з обчисленням та сплатою податків і зборів”;

11. В абзаці другому пункту 92.1 статті 92 слово “звичайні” замінити словами “звичайну ціну, правила визначення якої встановлені цим Кодексом”

12. Розділ III викласти в такій редакції:

“РОЗДІЛ III. ПОДАТОК НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ

Стаття 133. Платники податку

133.1. Платниками податку - резидентами є суб'єкти господарювання - юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім юридичних осіб, визначених пунктами 133.3 та 133.4 цієї статті. Національний банк України здійснює розрахунки з Державним бюджетом України відповідно до Закону України "Про Національний банк України". Реєстр платників податку на виведений капітал ведеться в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику.

133.2. Платниками податку - нерезидентами є постійні представництва нерезидентів, які здійснюють діяльність на території України, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України та їх представництва з урахуванням наступного:

133.2.1 . постійне представництво до початку своєї господарської діяльності стає на облік в контролюючому органі за своїм місцезнаходженням у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики. Порядок ведення реєстру постійних представництв нерезидентів встановлює Кабінет Міністрів України. Нерезиденти, що діють відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно діяльності Чорнобильського фонду "Укриття" в Україні та Угоди про грант (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку як Розпорядником коштів, наданих згідно з Грантом з Рахунка ядерної безпеки, Урядом України та Чорнобильською атомною електростанцією, можуть провадити свою господарську діяльність без реєстрації у контролюючому органі;

133.2.2 постійне представництво, яке розпочало свою господарську діяльність до реєстрації в контролюючому органі, подає податкову звітність за відповідний податковий (звітний) період з податку на виведений капітал з визначенням суми податкових зобов'язань, які постійне представництво повинно було б сплатити за умов своєчасної реєстрації, за винятком сум, які були сплачені резидентом відповідно до підпункту 133.2.3 цього пункту;

133.2.3 платник податку - резидент, який укладає з нерезидентом договір, на підставі якого будуть здійснюватися операції, передбачені пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, повинен пересвідчитись, чи виконав нерезидент вимоги статті 141 цього Кодексу до моменту укладання договору. Достатнім підтвердженням виконання нерезидентом таких вимог є наявність інформації щодо такого нерезидента в реєстрі постійних представництв нерезидентів. У випадку, якщо нерезидент не виконав таких вимог, платник податку - резидент під час перерахування коштів та/або надання майна нерезиденту на виконання такого договору

нараховує та сплачує податок відповідно до підпункту 137.1.12 статті 137 цього Кодексу. Зазначене правило поширюється також на постійне представництво нерезидента, яке укладає договори з нерезидентом.

133.2.4 постійне представництво, яке реєструється платником податку на додану вартість, одночасно реєструється контролюючим органом платником податку на виведений капітал незалежно від видів діяльності, які воно здійснює на території України. Така реєстрація здійснюється контролюючим органом автоматично, на підставі документів щодо реєстрації платником податку на додану вартість, з наступним повідомленням постійного представництва про таку реєстрацію.

133.3. Не є платниками податку неприбуткові підприємства, установи та організації у порядку та на умовах, встановлених цим пунктом.

133.3.1 Неприбутковим підприємством, установою та організацією є підприємство, установа та організація (далі - неприбуткова організація), що одночасно відповідає таким вимогам:

а) утворена та зареєстрована в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;

б) установчі документи якої містять заборону розподілу отриманих доходів (прибутків) або їх частини серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників, членів органів управління (крім оплати праці штатних та позаштатних працівників, а також інших виплат, пов'язаних із трудовими відносинами, нарахування єдиного соціального внеску та інших виплат, передбачених законодавством), у тому числі, але не виключно, перших п'яти днів тимчасової непрацездатності; вихідної допомоги; витрат на відрядження працівників та членів керівних органів) інших пов'язаних з ними осіб (не вважається розподілом понесення будь-яких витрат або виплат виключно для реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених установчими документами неприбуткової організації);

в) установчі документи якої передбачають передачу активів одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зарахування до доходу бюджету у разі припинення юридичної особи (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення), якщо інше не передбачено законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;

г) внесена контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.

133.3.2 Кошти, отримані неприбутковою організацією, використовуються виключно для реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами, а також фінансування видатків на утримання такої неприбуткової організації.

133.3.3 У разі недотримання неприбутковою організацією вимог, визначених цим пунктом щодо напрямів використання коштів, така неприбуткова організація зобов'язана подати у термін, визначений для

місячного податкового (звітного) періоду, податкову звітність з податку на виведений капітал за період, в якому відбулось таке недотримання, з визначенням суми самостійно нарахованих податкових зобов'язань з податку на виведений капітал. Податкове зобов'язання розраховується виходячи із суми операції нецільового використання коштів. Така неприбуткова організація виключається контролюючим органом з Реєстру неприбуткових установ та організацій з першого числа першого місяця того податкового (звітного) періоду, протягом якого вчинено зазначеного вище порушення та підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал в загальному порядку.

133.3.4 Встановлення контролюючим органом відповідно до норм цього Кодексу факту використання неприбутковою організацією коштів для цілей інших, ніж передбачені установчими документами, є підставою для виключення такої організації з Реєстру неприбуткових установ та організацій і нарахування податкового зобов'язання з податку на виведений капітал, штрафних санкцій і пені відповідно до норм цього Кодексу. Податкові зобов'язання, штрафні санкції і пеня нараховуються, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено таке порушення.

133.3.5 Порядок ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику.

133.3.6 До неприбуткових організацій, що відповідають вимогам цього пункту і не є платниками податку, зокрема, можуть бути віднесені:

- а) бюджетні установи;
- б) громадські об'єднання, політичні партії, творчі спілки, релігійні організації, благодійні організації, пенсійні фонди;
- в) спілки, асоціації та інші об'єднання юридичних осіб;
- г) житлово-будівельні кооперативи (з першого числа місяця, наступного за місяцем, в якому відповідно до закону здійснено прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом житлового будинку і такий житловий будинок споруджувався або придбався житлово-будівельним (житловим) кооперативом), дачні (дачно-будівельні), садівничі та гаражні (гаражно-будівельні) кооперативи (товариства);
- д) об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, асоціації власників жилих будинків;
- е) професійні спілки, їх об'єднання та організації профспілок, а також організації роботодавців та їх об'єднання;
- ж) сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, кооперативні об'єднання сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів;
- з) інші юридичні особи, діяльність яких відповідає вимогам цього пункту.

133.4. Не є платниками податку суб'єкти господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначені главою 1 розділу XIV цього Кодексу.

133.5. Неплатник податку - будь-яка особа (фізична або юридична, резидент чи нерезидент), за винятком визначених в пункті 133.1 та 133.2 цієї статті.

Стаття 134. Об'єкт оподаткування

134.1. Об'єктом оподаткування є операції, які призводять до вилучення (в тому числі шляхом їх недоотримання) коштів, товарів (в тому числі необоротних активів) з господарської діяльності платника податку, що здійснюється на території України. До таких операцій відносяться:

134.1.1. Операції з виведення капіталу:

а) виплата дивідендів на користь неплатника податку в сумі, визначеній за правилами статті 136 цього Кодексу;

б) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, яка здійснюється платником податку - резидентом (емітентом) на користь власника корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента - платника податку та/або пов'язаних з таким власником осіб, і яка за своєю суттю є виплатою дивідендів, але без оформлення такої виплати у вигляді дивідендів, в тому числі повернення внесків в сумі перевищення, що визначається за правилами статті 136 цього Кодексу;

в) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, яка здійснюється державним некорпоративним, казенним чи комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку з розподілом частини прибутку такого підприємства, в порядку та строки, встановлені Кабінетом Міністрів України, в сумі, визначеній за правилами статті 136 цього Кодексу.

134.1.2. Операції, прирівняні до операцій з виведення капіталу:

а) виплати процентів, комісій (інших подібних платежів), що здійснюються на користь пов'язаних осіб - нерезидентів за договорами позики, кредиту, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів в сумі, визначеній за правилами статті 137 цього Кодексу;

б) виплата коштів, які перераховуються страховиками або іншими резидентами на користь нерезидентів у межах договорів страхування або перестрахування ризиків, включаючи страхові платежі в сумі, визначеній за правилами статті 137 цього Кодексу;

в) виплата фінансової допомоги неплатнику податку, безоплатне надання товарів, робіт, послуг неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами статті 137 цього Кодексу;

г) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі неприбутковою організацією не за призначенням;

г) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з вкладенням в об'єкти інвестицій, які

знаходяться за межами території України в сумі, визначеній за правилами статті 137 цього Кодексу;

д) виплата роялті в сумі, визначеній за правилами статті 137 цього Кодексу;

е) заборгованість за товари, роботи, послуги, поставлені платником податку неплатнику податку, яка почала відповідати ознакам безнадійної заборгованості;

ж) суми коштів та/або вартість товару, перерахованих (наданих) як внесок до статутного капіталу або в спільну діяльність, в довірче управління, якщо отримувачем таких коштів та/або вартості товару є особа - неплатник податку.

134.1.3. Операції, за якими здійснюється донарахування:

а) здійснення операцій, які визнаються контрольованими за правилами статті 39 цього Кодексу, в сумі, визначеній за правилами статті 138 цього Кодексу;

б) виплата роялті нерезидентам, зазначеним в підпункті 138.1.2. пункту 138.1 статті 138 цього Кодексу, в сумі, визначеній за правилами статті 138 цього Кодексу;

в) здійснення операцій з продажу товарів неплатникам податку - резидентам в порядку, визначеному підпунктом 138.1.3 пункту 138.1 та пунктом 138.3 статті 138 цього Кодексу.

Стаття 135. База оподаткування

135.1 Базою оподаткування є грошове вираження об'єкту оподаткування, розрахованого за правилами, визначеними цим розділом Кодексу. У разі здійснення операцій, які є об'єктом оподаткування у формі, відмінній від грошової, базою оподаткування є вартість такої виплати, визначена на рівні звичайної ціни.

Стаття 136. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій з виведення капіталу

136.1. База оподаткування операцій з виведення капіталу визначається як сума:

136.1.1. дивідендів, які виплачуються на користь неплатника податку; платежів у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, які виплачуються платником податку - резидентом (емітентом) на користь власника корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента - платника податку та/або пов'язаних з таким власником осіб, та який за своєю суттю є виплатою дивіденді, але без оформлення його у вигляді дивідендів; за винятком:

а) дивідендів, які нараховуються на користь засновника/власника юридичної особи - емітента у вигляді акцій (часток, паїв), за умови, що таке нарахування жодним чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх засновників (власників) у статутному фонді емітента та в результаті якого збільшується статутний фонд емітента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів;

б) платежу підприємств та організацій, які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їх повною власністю, на користь свого засновника, де протягом попереднього податкового (звітного) періоду кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці;

в) суми коштів та/або вартості товарів, перерахованих (наданих) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи, що є платником податку (стає платником податку після реєстрації), в довірче управління особі, що є платником податку, як внесок у спільну діяльність, який отриманий платником податку;

136.1.2. коштів та/або вартості товарів, які повертаються власнику корпоративних прав, емітованих юридичною особою, що є платником податку - резидентом, в тому числі після повної і кінцевої ліквідації такої юридичної особи - емітента в сумі, що перевищує:

а) вартість внеску засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи, що є платником податку з числа резидентів. Вартість внеску до статутного капіталу, здійсненого за рахунок дивідендів, які нараховуються на користь засновника та/або власника юридичної особи - емітента у вигляді акцій (часток, паїв), без фактичної виплати на користь засновника та/або власника, для цілей застосування цієї норми вважається (визначається) такою, що дорівнює нулю. Якщо внесок був здійснений у відмінній від грошової формі (крім випадку нарахування дивідендів на користь засновника та / або власника юридичної особи - емітента у вигляді акцій (часток, паїв)), то вартість такого внеску визначається на рівні ціни придбання засновником та/або власником товарів (робіт, послуг), які передаються як внесок, або балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку засновника та/або власника необоротних активів, які передаються як внесок; в іншому випадку вважається, що вартість такого внеску дорівнює нулю; та/або

б) вартість придбання акцій (часток, паїв). Вартість придбання акцій (часток, паїв) враховується для розрахунку суми перевищення лише в тому випадку, якщо розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження таких акцій (часток, паїв) здійснювались на території України зі сплатою застосованих в Україні податків. Якщо розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження акцій (часток, паїв) здійснювались не на території України та без врахування такої операції для цілей цього податку та/або податку на доходи фізичних осіб в Україні, то вважається, що вартість їх придбання дорівнює нулю;

136.1.3. платежів у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, які здійснюються державним некорпоративним, казенним чи комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку з розподілом частини прибутку такого

підприємства, якщо такі виплати не були оподатковані у зв'язку зі здійсненням операції з виплати дивідендів;

136.1.4. коштів та/або вартості товарів, які сплачуються (повертаються) в межах спільної діяльності та/або довірчого управління неплатнику податку - власнику коштів та/або товарів, наданих в спільну діяльність та/або довірче управління, в сумі, що перевищує суму коштів та/або вартість товарів, наданих в спільну діяльність та/або довірче управління.

Стаття 137. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій з виплати прирівняних до виведеного капіталу платежів

137.1. База оподаткування операцій з виплати прирівняних до виведеного капіталу платежів визначається як сума:

137.1.1. коштів, сплачених протягом податкового (звітного) місяця пов'язаним особам - нерезидентам за кожним окремим договором позики, кредиту, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів, у вигляді процентів, комісій, інших подібних платежів, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, в межах позитивного значення суми, що обчислюється за наступною формулою:

$$\Sigma \text{ Коштів, що підлягає оподаткуванню} = \Sigma C - \Sigma C * K$$

де:

ΣC – сума сплачених протягом податкового (звітного) місяця процентів, комісій, інших подібних платежів, пов'язаних із залученням та/або використанням коштів за борговими зобов'язаннями, що виникли за операціями з пов'язаними особами - нерезидентами;

$K = \frac{1}{2}$ річної МаксСтавНБУ / фактична річна ставка по відповідному запозиченню. Значення K округлюється до 3 знаку після коми.

МаксСтавНБУ – максимальний розмір процентної ставки, встановлений Національним банком України за зовнішніми запозиченнями резидентів для відповідного виду запозичення на останній день податкового (звітного) місяця, протягом якого платник податку здійснював виплату процентів, комісій, інших подібних платежів, пов'язаних із залученням та/або використанням коштів за борговими зобов'язаннями, що виникли за операціями з пов'язаними особами – нерезидентами;

137.1.2. коштів, що перераховується страховиками або іншими резидентами на користь нерезидентів у межах договорів страхування або перестрахування ризиків, включаючи страхові платежі (страхові внески, страхові премії), за винятком:

а) суми коштів, що перераховуються у межах договорів страхування або перестрахування ризику, укладених безпосередньо із страховиками та перестраховиками - нерезидентами, рейтинг фінансової надійності (стійкості) яких відповідає вимогам, установленим національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (у тому числі через або за посередництвом перестрахових брокерів, які в порядку, визначеному такою національною

комісією, підтверджують, що перестраховання здійснено в перестраховика, рейтинг фінансової надійності (стійкості) якого відповідає вимогам, установленим зазначеною національною комісією);

137.1.3. вартості товарів, робіт, послуг, наданих неплатнику податку безплатно, за винятком:

а) наданих неприбутковим організаціям, оподаткування яких регулюється нормами підпункту 137.1.5 статті 137 цього Кодексу;

б) розповсюджених платником податку протягом податкового (звітного) року в розмірі, що не перевищує 1 відсотка суми чистого доходу від реалізації товарів (робіт, послуг), відображених у фінансовій звітності платника податку за попередній податковий (звітний) рік, під час проведення рекламних (маркетингових) заходів та за умови, якщо звичайна ціна одиниці товару, робіт, послуг, що використовуються в рекламному (маркетинговому) заході як окрема одиниця розповсюдження, не перевищує однієї мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня відповідного податкового (звітного) року;

137.1.4. фінансової допомоги, наданої платником податку неплатнику податку, яка не підлягає поверненню або залишається неповернутою протягом 12 календарних місяців, починаючи з місяця, наступного за податковим (звітним) місяцем, протягом якого була видана сума фінансової допомоги, за винятком:

а) сум фінансової допомоги, наданої неприбутковим організаціям, оподаткування яких регулюється нормами підпункту 137.1.5 статті 137 цього Кодексу;

б) сум фінансової допомоги, яка підлягає поверненню, наданої відповідно до положень колективного договору фізичній особі, яка перебуває в трудових відносинах з платником податку та не є пов'язаною з таким платником податку особою. Зазначене виключення не застосовується, якщо фінансова допомога залишається неповернутою на момент припинення трудових відносин фізичної особи з платником податку;

137.1.5. фінансової допомоги та/або вартості безплатно наданих платником податку товарів, робіт, послуг протягом податкового (звітного) року неприбутковим організаціям, які визначені пунктом 133.3 статті 133 цього Кодексу, в розмірі, що перевищує 0,5 відсотків суми чистого доходу від реалізації товарів (робіт, послуг), відображених у фінансовій звітності платника податку за попередній податковий (звітний) рік, за винятком:

а) наданої (наданих) платником податку, який заснований громадськими організаціями інвалідів і є їх повною власністю, на користь свого засновника (своїх засновників), якщо в такого платника податку протягом попереднього податкового (звітного) періоду кількість інвалідів, які мають основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного

періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці такого платника податку;

137.1.6. коштів та/або вартості товарів неприбуткової організації, використаних з порушенням вимог підпункту 133.3.2 пункту 133.3 статті 133 цього Кодексу;

137.1.7. коштів та/або вартості майна, перерахованих (переданого) у зв'язку з вкладенням в об'єкти інвестицій (створення юридичних осіб за кордоном; відкриття філій, інших відокремлених підрозділів платника податку за кордоном; створення та/або утримання постійного місця діяльності, через яке повністю або частково проводиться господарська діяльність платника податку за кордоном; придбання корпоративних прав та цінних паперів іноземних емітентів, прав власності на нерухоме майно, розташоване за межами України, та в інших формах), які знаходяться за межами території України (будь-яке майно, в тому числі необоротні активи, нематеріальні активи, корпоративні права, цінні папери та їх похідні), за винятком:

а) перерахування коштів для утримання власних некомерційних представництв за кордоном, через які не проводиться повністю або частково господарська діяльність платника податку, згідно з їх кошторисом витрат (крім придбання за кордоном нерухомого майна), а також оплата членських (вступних) внесків до іноземних (міжнародних) організацій та установ, включаючи оплату участі в міжнародних системах транспорту, телекомунікацій і зв'язку тощо; оплата страхових та медичних послуг. Порядок здійснення вищезазначених операцій визначається нормативними документами Національного банку України;

б) придбання товарів, в тому числі необоротних активів, якщо вони імпортуються (ввозяться) на територію України протягом 360 днів (або в інші строки, передбачені індивідуальною ліцензією) з дня перерахування коштів (в тому числі отриманих за договором комісії, доручення або інших аналогічних підставах) за кордон в оплату їх придбання, а також придбання товарів, в тому числі необоротних активів, з метою їх подальшого продажу за кордоном виключно за умови, що зарахування коштів від такого подальшого продажу на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів з дня перерахування коштів за кордон в оплату їх придбання;

137.1.8. фінансової допомоги у вигляді кредиту, депозиту або позики, наданої платником податку банківській чи фінансовій установі, якщо відповідна сума (чи її частина) отримана платником податку (пов'язаною з ним особою) за межами території України як кредит, депозит, позика або в іншому вигляді на підставі подібних договорів від такої банківської чи фінансової установи (пов'язаної з нею особи);

137.1.9. заборгованості за товари (роботи, послуги), що поставлені платником податку неплатнику податку, яка відповідає ознакам безнадійної заборгованості, за винятком сум заборгованості фізичних осіб

- резидентів, щодо яких інформація була передана до контролюючого органу відповідно до пункту 140.15 статті 140 цього Кодексу;

137.1.10. коштів та/або вартості майна, перерахованих (переданих) платником податку - резидентом, який здійснює діяльність від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента, на користь такого нерезидента в межах відповідного договору комісії, доручення, агентського договору чи аналогічних договорів, за винятком:

а) суми коштів та/або вартості товару, які були надані нерезидентом для виконання договору та повертаються нерезиденту (або уповноваженій таким нерезиденту особі) у зв'язку з невиконанням договору;

б) вартості товарів, які були закуплені за дорученням та за рахунок нерезидента;

137.1.11. роялті, сплаченого на користь неплатника податку протягом податкового (звітного) року в обсязі, що перевищує 6 відсотків суми чистого доходу від реалізації товарів (робіт, послуг), відображених у фінансовій звітності платника податку за попередній податковий (звітний) рік, за винятком суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до Закону України "Про телебачення і радіомовлення", а для банків – в обсязі, що перевищує 6 відсотків доходу від операційної діяльності за рік, що передує податковому (звітному) року. Застосування норм цього підпункту здійснюється без врахування суми донарахування, яка оподатковується відповідно до підпункту 138.1.2 пункту 138.1 статті 138 цього Кодексу;

137.1.12. коштів та/або вартість товару, перерахованих (переданих) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи - неплатника податку; як внесок у спільну діяльність особі - неплатнику податку; в довірче управління особі - неплатнику податку;

137.1.13. коштів та/або вартості товарів, робіт, послуг, перерахованих (переданих) платником податку - резидентом на користь нерезидента, який, в порушення вимог статті 141 цього Кодексу, проводить свою діяльність на території України без реєстрації постійного представництва або без залучення платника податку - резидента, який здійснює діяльність від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента.

Стаття 138. Порядок визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій, за якими здійснюється донарахування та випадки, коли донарахування не здійснюється

138.1. База оподаткування операцій, за якими здійснюється донарахування, визначається як сума:

138.1.1. перевищення ціни, що відповідає принципу «витягнутої руки», визначеної за правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу, над договірною (контрактною) вартістю реалізованих товарів (робіт, послуг), або сума перевищення договірної (контрактної) вартості придбаних товарів (робіт, послуг) над ціною, що відповідає принципу «витягнутої руки», визначеною за правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу;

при здійсненні контрольованих операцій у випадках, визначених статтею 39 цього Кодексу;

138.1.2. перевищення ціни, що відповідає принципу «витягнутої руки», визначеної за правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу, над сумою роялті, яка сплачується на користь:

а) нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

б) нерезидента щодо об'єктів, права інтелектуальної власності щодо яких вперше виникли у резидента України;

в) нерезидента, який не підлягає оподаткуванню у відношенні роялті в державі, резидентом якої він є;

138.1.3. перевищення звичайної ціни, правила визначення якої встановлено цим Кодексом, над договірною (контрактною) вартістю реалізованих товарів при здійсненні операцій з продажу товарів неплатникам податку - резидентам.

138.2. Платник податку зобов'язаний самостійно перевірити відповідність ціни договору ціні, що відповідає принципу «витягнутої руки», визначеній за правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу, або звичайній ціні та визначити різницю, яка складає суму донарахування. Якщо платник податку не здійснює донарахування, таке донарахування здійснює контролюючий орган.

138.3. Донарахування за операціями не здійснюються, якщо:

а) операція є контрольованою та її вартість відповідає рівню ціни, що відповідає принципу «витягнутої руки», визначеної за правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу, що обґрунтовано у звіті про контрольовані операції та відповідній документації, що подаються відповідно до статті 39 цього Кодексу; або

б) операція не є контрольованою та її вартість підтверджується платником податків відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, але без подання звіту;

в) здійснюється операція з продажу товарів, зазначених в підпункті 138.1.3 пункту 138.1 статті 138 цього Кодексу, на території України шляхом відкритої пропозиції (торговельні мережі, магазини, Інтернет сайти тощо), а також неприбутковим підприємствам, установам та організаціям, зазначеним в пункті 133.3 статті 133 цього Кодексу.

Для цілей застосування підпункту б) підпункту 138.1.2 статті 138 цього Кодексу, у разі виникнення розбіжностей між контролюючим органом та платником податку стосовно визначення особи, у якої вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі контролюючі органи зобов'язані звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, для отримання відповідного висновку.

Стаття 139. Ставка податку

139.1. Ставка податку становить 15 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами статті 136 цього Кодексу, та

20 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами статті 137 та статті 138 цього Кодексу.

Стаття 140. Порядок обчислення податку на виведений капітал та спеціальні правила щодо запобігання уникненню від оподаткування

140.1. Платники податку самостійно визначають суми податку, що підлягають сплаті. Обов'язок щодо нарахування та сплати податку виникає у платника податку у випадку здійснення операції, що є об'єктом оподаткування цим податком, незалежно від того, на яких підставах (право власності, довірче управління, спільна діяльність, реалізація заставленого майна, управління фондом, виконання доручення тощо) платник податку розпоряджається коштами або товарами (роботами, послугами), які використовуються в таких операціях.

140.2. Для цілей податку на виведений капітал застосовуються наступні податкові (звітні) періоди: календарний місяць (для **цілей** пункту 140.6 цієї статті) та календарний рік (для **цілей** пункту 140.9 цієї статті). Податковий (звітний) період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду.

140.3. У разі, коли особа береться на облік податковим органом як платник податку на виведений капітал всередині податкового (звітного) періоду, то перший податковий (звітний) період розпочинається з дати, на яку припадає початок такого обліку, та закінчується останнім календарним днем наступного податкового (звітного) періоду.

140.4. Якщо платник податку ліквідується (у тому числі до закінчення першого податкового (звітного) періоду), то останнім податковим (звітним) періодом вважається період, на який припадає дата такої ліквідації. Для цілей податку на виведений капітал перехід платника податку з загальної системи оподаткування до спрощеної системи оподаткування прирівнюється до ліквідації платника податку із здійсненням умовного повернення власнику корпоративних прав коштів та/або вартості товарів та визначення бази оподаткування за правилами підпункту 136.1.2 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу.

140.5. Форма звітності з податку на виведений капітал встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

140.6. У випадку здійснення операцій, які є об'єктом оподаткування відповідно до підпунктів 134.1.1 та/або 134.1.2 статті 134 цього Кодексу протягом податкового (звітного) місяця, платник податку подає податкову звітність в строки, встановлені цим Кодексом для місячного податкового (звітного) періоду. Податкові зобов'язання визначаються у податковій звітності, яка подається за наслідками податкового (звітного) місяця, протягом якого відбулась одна з подій:

140.6.1. сплата коштів та/або надання (передача ризиків, пов'язаних з правом власності, або результатів послуг) товарів (робіт, послуг);

140.6.2. заборгованість за товари (роботи, послуги), поставлені платником податку неплатнику податку, почала відповідати ознакам безнадійної заборгованості;

140.6.3. платник податку (пов'язана з ним особа), що перерахував до банку чи фінансової установи кошти як кредит, депозит, позику або в іншому вигляді на підставі подібних договорів на території України, за межами території України отримав відповідну суму (чи її частину), яка є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 137.1.8 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

140.6.4. припинення трудових відносин платника податку з фізичною особою, яка отримала фінансову допомогу від платника податку відповідно до положень колективного договору, а сума коштів, отримана як фінансова допомога, залишається неповернутою (повністю або частково).

140.7. Сума податкових зобов'язань податкового (звітного) періоду, визначена відповідно до статті 136 та підпункту 137.1.4 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, в межах її позитивного значення підлягає зменшенню на:

а) суму податку, сплаченого у попередніх періодах у зв'язку з наданням фінансової допомоги, у випадку її повернення або часткового повернення платнику податку. При частковому поверненні суми фінансової допомоги, сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Ця сума може бути використана виключно для цілей будь-якого податкового (звітного) місяця в межах податкового (звітного) року, протягом якого платнику податку була повернута сума фінансової допомоги;

б) сплачену суму податку на майно. Ця сума може бути використана виключно для цілей будь-якого податкового (звітного) місяця в межах двох податкових (звітних) років, починаючи з податкового (звітного) року, протягом якого був сплачений податок на майно.

140.8. Залишок сум, не врахованих у зменшення податкових зобов'язань відповідно до пункту 140.7 цієї статті протягом встановленого ним строку, не переноситься на зменшення податкових зобов'язань наступних податкових (звітних) періодів.

140.9. У випадку здійснення операцій, які є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 134.1.3 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу протягом податкового (звітного) року, платник податку подає податкову звітність для податкового (звітного) періоду - рік в строки, встановлені цим Кодексом для подання звіту про контрольовані операції відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу.

140.10. Податкова звітність не складається та не подається у разі відсутності у податковому (звітному) періоді операцій, що є об'єктом оподаткування, або у випадку, якщо відповідно до пункту 138.3 статті 138 цього Кодексу донарахування не здійснюються.

140.11. Постійні представництва нерезидента подають податкову звітність з цього податку за загальними правилами, передбаченими цією статтею.

140.12. Банківські та фінансові установи розкривають в податковій звітності інформацію про суми операцій та платників податків, які надали такому банку або фінансовій установі фінансову допомогу у вигляді кредиту, депозиту або позики, якщо відповідна сума (чи її частина) була отримана платником податку (пов'язаною з ним особою), що надав фінансову допомогу, за межами території України як кредит, депозит, позика або в іншому вигляді на підставі подібних договорів від такої банківської чи фінансової установи (пов'язаної з нею особою).

140.13. Операції, які є об'єктом оподаткування, але не були оподатковані у зв'язку з документальним оформленням таких операцій як такі, що не є об'єктом оподаткування (наприклад, виплата дивідендів оформлена як придбання послуг тощо) підлягають оподаткуванню за наслідками податкового (звітного) місяця, протягом якого рішення суду про визнання угоди фіктивною або удаваною набрало законної сили за умов, що в такому рішенні суду визначено, яка саме операція була прихована і хто саме є бенефіціарним отримувачем прихованих від оподаткування коштів. Контролюючий орган має право визначити податкові зобов'язання платнику податку у зв'язку з рішенням суду, якщо платник податку самостійно не відобразив такі зобов'язання в податковій звітності за податковий (звітний) місяць, протягом якого судове рішення набрало законної сили.

140.14. Якщо операція, що є об'єктом оподаткування, вчинена платником податку з особою, яка не може бути ідентифікована, вважається, що така операція була вчинена з неплатником податку. Під час перерахування коштів платником податку іншому платнику податку в платіжних документах зазначається код платника податку - отримувача коштів. Банківська або фінансова установа щомісячно до 10 числа місяця, що слідує за податковим (звітним) місяцем, передає до контролюючого органу інформацію про загальну суму коштів, перерахованих платником податку на користь неплатників податку протягом податкового (звітного) місяця. Інформація надається в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, без ідентифікації осіб - неплатників податку, на користь яких був здійснений переказ коштів. Якщо сума задекларованих операцій за наслідками податкового (звітного) місяця не збігається із сумами, зазначеними в інформації, отриманій контролюючим органом від банківської або фінансової установи, зменшеними на суми, відображені в інформації, поданій до контролюючого органу платником податку як податковим агентом, так і в інших випадках, то контролюючий орган має право надіслати запит платнику податку для отримання пояснення такої розбіжності.

140.15. Платник податку в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, направляє контролюючому органу інформацію щодо

фізичної особи - резидента, який не розрахувався з платником податку та заборгованість якого відповідає ознакам безнадійної заборгованості. Інформація подається до 20 числа місяця, що слідує за податковим (звітним) місяцем, протягом якого заборгованість стала відповідати ознакам безнадійної заборгованості.

140.16. Якщо під час проведення інвентаризації активів платника податку була виявлена їх нестача (за винятком списання нестачі у межах норм природного убутку) і платник податку не звернувся до відповідних органів щодо порушення кримінальної справи або притягнення винних осіб до відповідальності або не прийняв міри щодо стягнення суми компенсації у зв'язку з нестачею від зберігача, страхової компанії тощо, то сума коштів та/або вартість активів, щодо яких встановлена нестача, вважається сумою фінансової допомоги, наданою неплатнику податку. Така сума підлягає оподаткуванню за наслідками звітного податкового місяця, в якому була виявлена нестача активів. Виявлена під час проведення інвентаризації активів пересортиця, яка призводить до зменшення вартості активів у розмірі не більше ніж 10%, не враховується для визначення суми фінансової допомоги.

140.17. Якщо платнику податку повністю або частково повернуті кошти або товари, раніше надані платником за наслідками операції, за якою платник податків визначив суму податкових зобов'язань та сплатив відповідну суму до бюджету, або рішення суду про визнання угоди фіктивною чи удаваною скасоване, то сплачена сума податку у відповідній сумі вважається надмірно сплаченою сумою грошових зобов'язань та підлягає поверненню платнику податку відповідно до статті 43 цього Кодексу.

Стаття 141. Правила оподаткування платників податків – нерезидентів

141.1. Постійне представництво нерезидента оподатковується за правилами, встановленими цим Кодексом для платників податку - резидентів. З метою оподаткування податком на виведений капітал створення постійного представництва нерезидента (в тому числі створених до **01.01.201_ року**) прирівнюється до придбання нерезидентом корпоративних прав платника податку, а ліквідація постійного представництва нерезидента прирівнюється до ліквідації платника податку. Реєстрація постійного представництва нерезидента платником податку на додану вартість призводить до обов'язкової реєстрації такого представництва платником податку незалежно від видів діяльності, які воно здійснює на території України.

141.2. У випадках передбачених цим пунктом, нерезидент здійснює свою діяльність на території України виключно через створене на території України постійне представництво або через резидента - платника податку, який здійснює діяльність від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента. Такими випадками є:

141.2.1. здавання в оренду (лізинг) майна, розташованого на території України;

141.2.2. продажу нерухомого майна, розташованого на території України;

141.2.3. здійснення довгострокових контрактів на території України;

141.2.4. надання брокерських, комісійних або агентських послуг на користь резидентів, за виключенням здійснення операцій купівлі (продажу) товарів (робіт, послуг) за межами України у нерезидентів (нерезидентам);

141.2.5. здійснення операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, деривативів або корпоративних прав, емітованих (випущених) юридичною особою, створеною за законодавством України.

141.3. Вимоги підпункту 141.2.5 цього Кодексу не застосовуються у випадку здійснення нерезидентом операцій: з державними цінними паперами; облігаціями місцевих позик; борговими цінними паперами, виконання зобов'язань за якими забезпечено державними або місцевими гарантіями; які продані або розміщені нерезидентам за межами території України через уповноважених агентів нерезидентів.

141.4. Для цілей застосування міжнародного договору про уникнення подвійного оподаткування податок на виведений капітал є подібним до податку на прибуток.

141.5. Якщо відповідно до міжнародного договору нерезидент, який здійснював діяльність на території України через зареєстроване постійне представництво, не підлягає оподаткуванню в Україні, то застосування міжнародного договору здійснюється шляхом повернення сплачених податків в Україні. Для цілей повернення сплаченого податку нерезидент подає декларацію за правилами, встановленими для резидентів, та подає заяву про повернення сум сплачених податків. Порядок повернення сплаченого податку нерезиденту встановлює Кабінет Міністрів України.

13. У пункті 165.1 статті 165:

1) підпункт 165.1.18 доповнити словами “дивіденди, які нараховуються (сплачуються) на користь платника податку платником податку на виведений капітал”;

2) підпункт 165.1.31 доповнити словами “сума фінансової допомоги, що отримана від платника податку на виведений капітал”;

3) доповнити підпунктом 165.1.60 такого змісту:

“165.1.60. інші доходи, які прямо не зазначені у попередніх положеннях цієї статті, що отримані від платника податку на виведений капітал за рахунок коштів (вартості товарів, робіт, послуг), оподаткованих податком на виведений капітал”;

14. У пункті 167.5 статті 167:

1) підпункт 167.5.1 викласти в такій редакції:

“18 відсотків - для пасивних доходів, за виключенням дивідендів”;

2) підпункт 167.5.2 викласти в такій редакції:

“15 відсотків – для дивідендів, за виключенням дивідендів, що виплачуються платником податку на виведений капітал”;

15. У підпункті 170.2.2 пункту 170.2 статті 170:

1) абзац другий виключити;

2) в абзаці четвертому слова “Запровадження обов'язку податкового агента для професійного торговця цінними паперами, включаючи банк, не звільняє платника податку від обов'язку декларування результатів” замінити словами “Платник податку зобов'язаний декларувати результати”;

3) абзац дев'ятий після слів “корпоративні права” доповнити словами “за виключенням внесення до статутного капіталу юридичної особи - емітента коштів або майна за рахунок дивідендів, які нараховуються такою юридичною особою - емітентом без фактичної виплати на користь власника. Вартість внеску за рахунок дивідендів, нарахованих юридичною особою - емітентом без фактичної їх виплати на користь власника не враховується у складі витрат під час розрахунку інвестиційного прибутку”;

16. Підпункт 170.2.9 пункту 170.2 статті 170 виключити;

17. У пункті 170.5 статті 170:

1) підпункт 170.5.2 викласти в такій редакції:

“170.5.2. Будь-який резидент - неплатник податку на виведений капітал, який нараховує дивіденди, включаючи суб'єкта спрощеної системи оподаткування, є податковим агентом під час нарахування дивідендів”;

2) підпункт 170.5.3 виключити;

3) у підпункті 170.5.4 слова та цифри “та 167.5.2” виключити;

18. У статті 335:

1) у підпункті “б” пункту 335.2 слова “прибуток підприємств” замінити словами “виведений капітал”;

2) пункт 335.4 виключити;

3) пункт 335.6 виключити;

19. У другому реченні абзацу першого пункту 339.1 статті 339 слова “та розрахунку податку на прибуток” виключити;

20. У розділі XX “Перехідні положення”:

1) у підрозділі 4:

у назві підрозділу слова “прибуток підприємств” замінити словами “виведений капітал”;

доповнити пунктом 41 такого змісту:

“41. Починаючи з **1 січня 201__** року суми переплат з податку на прибуток підприємств можуть бути використані платниками податків в рахунок зменшення грошових зобов'язань з податку на виведений капітал **та/або підлягають поверненню платнику податку в порядку, встановленому статтею 43 цього Кодексу.** Для цілей цього пункту під переплатами з податку на прибуток розуміється сума перевищення

фактично сплачених (що підтверджуються платіжними документами) протягом податкового (звітнього) періоду платежів з податку на прибуток (включаючи всі види авансових внесків) над сумою нарахованого податку (що підтверджується декларацією з податку на прибуток за відповідний податковий (звітний) період) за будь-який період до **1 січня 201__** року. Суми грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням-рішенням, не враховуються для цілей визначення суми переплати з податку на прибуток підприємств, за виключенням сум грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням-рішенням, яке було скасоване в адміністративному або судовому порядку”;

доповнити пунктом 42 такого змісту:

“Платники податку за власним вибором мають право розрахувати податкові зобов'язання з податку на прибуток за **201__** рік або за правилами, встановленими розділом III цього Кодексу у редакції, що діяла протягом **201__** року, або за правилами, встановленими розділом III цього Кодексу у редакції, чинній з 1 січня **201__** року.”;

доповнити пунктом 43 такого змісту:

“Сума дивідендів, що виплачується за податкові (звітні) періоди 2014, 2015, 2016 років, розрахована за кожний рік окремо в розмірі:

а) що не перевищує позитивне значення об'єкта оподаткування, задекларованого в податковій декларації за відповідний податковий (звітний) рік, не є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал;

б) що перевищує позитивне значення суми об'єкта оподаткування, задекларованого в податковій декларації за відповідний податковий (звітний) рік, підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал.

Якщо сума об'єкта оподаткування, задекларована в податковій звітності (податковій декларації) за відповідний податковий (звітний) рік, має від'ємне значення, вся сума дивідендів, що виплачується за такий податковий (звітний) період, підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал”;

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 201__ року.

2. Кабінету Міністрів України у трьох місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**